

лия успѣватъ приятелитѣ да отрѣжатъ тлѣстия вратъ на спахията, и натѣкната на собственната му сюнгия, донесоха главата му при войводата. Неопитни въ касаплькъ на хора, нашитѣ двама приятели цѣли бѣхж опрѣскани съ кръвъ.

Слънцето зайде. Турцитѣ бѣхж вече далечъ отстѣпили задъ дѣсниа брѣгъ на рѣката, на който и нашитѣ хѣшлаци преминаха, и войводата заповѣда да се прекрати преслѣдванieto и да се върнемъ вече въ мѣнастиря.

6.

Побѣда! Слава! Турската войска бѣга вече испрѣдъ бѣлгарскитѣ въстаници! Туй то вече. Толкова бѣше силата на турското царство. Бѣгатъ вече. Страхъ ги е. Гдѣ ще смѣятъ вече да ни се опрѣтъ тѣзи келени. Отъ сега нататѣкъ отворенъ ни е пътя до Стамбулъ.

Много въсхитени и въодушевени бѣхж нашитѣ хѣшлаци отъ побѣдата си. Слѣдъ тѣзи битка вече турцитѣ имъ се виждаха като мухи. Никой вече не мислеше, че турцитѣ сж въ състояние да ни даджтъ какъвъ годѣ сериозенъ отпоръ. А че и ний ставаме повече. Освѣнъ раздаденитѣ пушки, които носехме съ себѣ си, сега можехме да въорѣжимъ още четиридесетъ души съ турски пушки, които ни паднаха въ рѣцѣтѣ трофей въ тѣзи битка. Турцитѣ при отстѣпванието си, види се отъ бързание, като сж прибирали раненитѣ и убититѣ си, не сж се много грижили и за тѣхнитѣ пушки. За това при преслѣдванието намѣрихме около 40 пушки и много купове патрони захвърлени отъ тѣхъ. Значи ний ста-